

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΠΙΧΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΑΣ

Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ : Ἐτησίᾳ δραχμαὶ 100. Ἐξαμηνια δραχ. 55. Τριμηνια δραχ. 30.

Ἐξωτερικοῦ : Διόπτου γράσεια διατμ. 50, Ἀμερικῆς δολάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ ὄλων ἐν γένει τῶν Ἑλλῶν Κρατῶν ἀλλάγια 10.
Ἐξῆμηνοι καὶ Τριμηνιοὶ ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1979

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἔλλ' εἰ συνδρομαὶ ἔρχονται τὴν 1ην οἰουθῆσθε μηνῶς.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπίδου 59, 42, παρὰ τὰ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 45ος

Ἀθήναι, 13 Ἀυγούστου 1938

Ἔτος 60όν.—Ἀριθ. 37

ΟΤΑΝ ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΕ ΤΟ ΜΑΜΜΟΥΘ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΜΑΧ ΒΕΓΟΥΕΝ — ΒΡΑΒΕΙΟΝ -ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ.

—Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο—

Ὁ Μουζὲν τράβηξε τὸ χεράκι βρισκόντας ἀρκατὴ ἀντίσταση ἀπὸ μέσα. Ἡ πόρτα ἀνοίξε τρίζοντας καὶ ὁ κρύος ἀέρας βγήκε ἀπὸ μέσα σχηματίζοντας μιά πυκνὴ ομίχλη. Φορώντας χοντρά γάντια στὰ χέρια του γιὰ νὰ μὴν τοῦ παγώσουν, ὁ Στανίολας τράβηξε ἔξω τὸ σκυλί, ποὺ τὸ σῶμα του, σκεπασμένο μ' ἓνα στρώμα πάγου ἦταν σκληρὸ καὶ κοκκαλιωμένο ὡς ἓνα κομμάτι ξύλου. Ἐνα μεγάλο ἤλεκτρικὸ ψυγεῖο βρισκόταν σὲ μιά γωνιά τοῦ ἐργαστηρίου. Ὁ Μουζὲν ἔβαλε μέσα τὸ σκύλο δίπλα σὲ ἄλλα παγωμένα πτώματα γάτων, σκύλων καὶ πιθήκων. Ἐπειτα ἔκλεισε τὴν πόρτα ἐρημητικὰ ὥστε ἡ θερμοκρασία ποὺ τὴν κρατοῦσαν πάντοτε στοὺς 40ο, νὰ μὴν ποροῖ ν' ἀνεβῆ.

Μόλις εἶχαν κλείσει τὸ ψυγεῖο, κι' ἔνα κτύπημα ξερὸ ἀκούστηκε στὴν πόρτα κι' εὐθὺς μπήκε μέσα, ψηλὸς καὶ ἀδύνατος, μὲ τὸ ἄσπρο του μουςόκι καὶ τὰ μαλλιά του ἀνάστατα, ὁ καθηγητὴς Νταρλιέ. Ἡ ἀνοιχτὴ του μπλοῦζα ἀνέμιζε πίσω του.

—Τί ἀπογίνατε σεις εἰ δύο ; ρώτησε. Ἐέρετε πὺς αὐριο τελιώνε; ἡ προθεσμία ποὺ σὰς ἔδωσα; Ἐξῆ μῆνες ἔχουν περάσει ποὺ δὲν πάτησα τὸ πόδι μου στὸ ἐργαστήριό σας. Τί ἀποκάνατε μὲ τίς περίφημες παρατηρήσεις σας γιὰ τὸ αἶμα; Τί γυρεύετε ν' ἀνακαλύψετε ἀκόμη; Καὶ σεις, Ναδία, ποὺ εἶσατε μὰ ἀπὸ τίς καλύτερες μαθήτριάς μου, β-πιως καὶ ὁ Μουζὲν ἄλλωστε,

μοῦ φαίνεται πὺς χάνετε ἀδίκως τὸν καιρό σας.

Ἡ Ναδία, ἀκούγοντας τὸνομά της, στράφηκε πρὸς τὸν Νταρλιέ κι' ἀπάντησε μὲ θάρρος :

—Ὅχι, κίριε καθηγητά, δὲν ἔχασα τὸν καιρό μου. Εἶναι τρία χρόνια ποὺ ἐργάζομαι ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Μουζὲν. Ἐφαρμόζουμε τίς μεθόδους σας καί. . .

—Ναί, ἔξερω, πὺς οἱ ἐργασίες μου βρήκαν καλοὺς συνεχιστὲς.

Καὶ ὁ Νταρλιέ ἀρχισε νὰ ξεφυλλίζῃ μὲ φαινομενικὴ ἀδιαφορία τὸ

σπουδαιότερο σύγγραμμά του, ποὺ τὸ εἶδε ἀνοιχτὸ ἐπάνω στὴ τραπέζι. Φκινόνταν τώρα πὺς ἡμερωμένος.

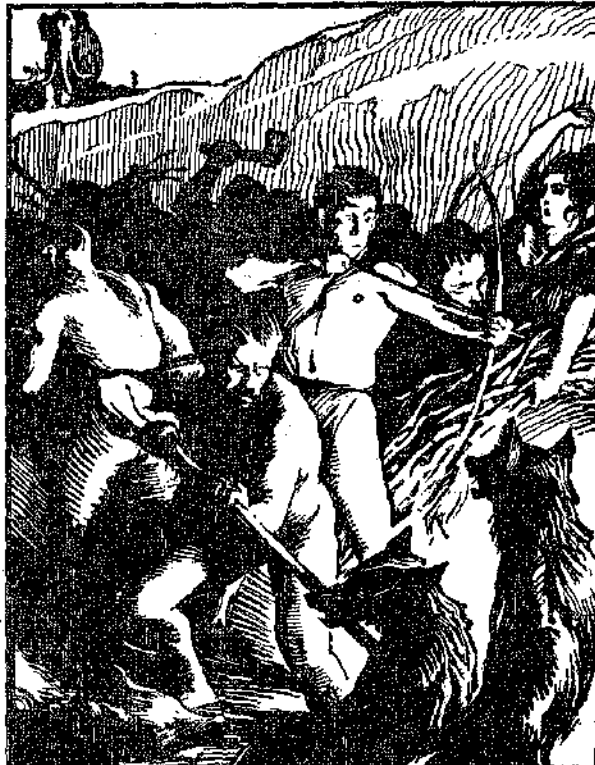
— Ἐέρετε, ἔκανε μὲ μιά ξαφνικὴ γλύκα στὴ φωνή του, ἐγὼ εἶμαι ἓνας ἀγριάνθρωπος. Μόνο μιά ἀγάπη, μόνο ἓνα ὄνειρο εἶχα σ' ὅλη μου τὴ ζωὴ, τὴν ἐπιστήμη. Ἀπὸ μικρὸ παιδί ἔχω ἀφοσιωθεὶ ἀποκλειστικὰ σ' αὐτὴν γιὰ νὰ τὴ μάθω καλύτερα, γιὰ νὰ εἰσχωρήσω στὰ μυστήριά της. Τώρα εἶμαι κίςλας ἐξήντα χρόνων. Ἐκανα μερικὲς ἀσήμαντες ἐργασίες. Δὲν ἔφερα ὅμως καμμιά ἐπανάσταση.

—Τί λέτε; Καὶ οἱ ἐρευνές σας στὴ βιολογία; Καὶ οἱ μέθοδοί σας ποὺ θεωροῦνται κλασσικὲς; Ἐσεῖς ἀνοίξατε νέους ὁρίζοντες.

— Βέβαια. Ἀνοίξα πολλὲς πόρτες. Μὰ μόνος μου δὲν πέρασα καμμιά.

Καὶ παίρνοντας νέα ὄρμη, συνέχισε :

— Δὲν θὰ ἱκανοποιηθῶ παρὰ μόνο τὴν ἡμέρα ποὺ κάποιος ξεκινώντας ἀπὸ τίς δικές μου ἐργασίες, θὰ δώσῃ μιά καταπληκτικὴ νέα ὄθηση στὴν ἐπιστήμη. Δὲν σὰς τὸ κρύβω, Μουζὲν, πὺς σὲ σὰς ἐβάσιζα πολλὲς ἐλπίδες. Καὶ τώρα εἶμαι ἔξω φρενῶν ποὺ σὰς βλέπω χωμένον μέσα σ' ἓνα ἀδιέξοδο. Κίνατε, λέει, ἐρευνες στὸ αἶμα. Τί καινούργιο θὰ βγάλετε ἀπ' αὐτές; Τὸ αἶμα ἔχει μελετηθεῖ ἀπ' ὅλες τίς ἀπόψεις. Ἐρούμε τὰ συστατικά του, τίς ιδιότητές του, τὴ φύση του. Αὐριο θὰ μοῦ πῆτε τί ἀποκάνετε. Καὶ σὰς δοκίζομαι πὺς ἂν τὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τίς ἐρευνές σας δὲν μὲ ἱκανοποιήσουν, θὰ σὰς βγάλω ἀπὸ δῶ μέσα καὶ θὰ σὰς βάλω νὰ μελετήσετε κάτι ἄλλο, πὺς σοβαρό. Τὰ προβλήματα δὲν λείπουν.

Ἡ κατάσταση ἦταν σοβαρὴ, οἱ λύκοι τοὺς πολιορκοῦσαν. (Σελ. 305, στ. γ')

ΤΟΜ ΣΩΓΕΡ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ από MARK TWAIN

— Συνέχεια από το προηγούμενο —

Τέτοια πράγματα γίνονται. "Αν άρνήθηκε πώς το είχε κάνει, το είπε έτσι: από κεκτημένη συνήθεια και μια και είχε μια φορά όχι, έπρεπε να επιμείνει ως το τέλος. Πέρασε μια δλόκληρη ώρα. Τα παιδιά μελετούσαν διαβάζοντας όλα μαζί το μάθημά τους, και το βουτί τους έμοιαζε σαν μελλοί: κι έφερε νύστα. Ο κ. Ντόμπσον χασιαουρήθηκε και ξεκλείδωσε το συρτάρι του γραφείου του και άπλωσε το χέρι: να πάρη το βιβλίο του, αλλά φαινόταν άναποφάσιτος να το πάρη, ή να μὴν το πάρη. Τα περισσότερα παιδιά τον κοίταζαν νυσταγμένα: μόνο δυο ζευγάρια μάτια παρακολουθούσαν με άγνια τις κινήσεις του. Ο δάσκαλος κράτησε ακόμη μια στιγμή το χέρι του άφηρημένα επάνω στο βιβλίο, ύστερα το τράβηξε έξω και κάθισε στην πολυθρόνα του να το διαβάση.

Ο Τόμ έριξε μια ματιά της Μπέκυ. "Έμοιαζε σαν κυνηγημένο και άπελπισμένο κουνέλι. πού το σημαδεύουν με το ντουφέκι. Στη στιγμή ξέχασε κάθε άφορμή που είχε μαζί της. "Έπρεπε κάτι να γίνη, μα να γίνη τώρα άμέσως, γιατί άλλιώς θα ήτανε πια πολύ άργά. "Ωστόσο αυτή άκριβώς ή σκέψη του ότι έπρεπε να βρῆ έκείνη τῆ στιγμή κάτι για να τὴν σώση, του παρέλυε τῆ φαντασία. "Έξαφνα του ήρθε μια φωτεινή ιδέα: να τρέξη, ν' άρπάξη το βιβλίο, να πηδήση από τὴν πόρτα και να τὸ βάλῃ στα πόδια. Τὸ σχέδιο όμως ήταν τόσο μεγαλεπήβολο πού για μια στιγμή δειλίασε και ἡ στιγμή αυτή έφτασε για να χαθῆ ἡ εύκαιρία, γιατί ὁ δάσκαλος άνοιξε τὸ βιβλίο. "Ήταν πια πολύ άργά. Δὲν υπήρχε πια ελπίδα για τὴν Μπέκυ.

Τὸ άλλο λεπτό τὸ βλέμμα του δασκάλου έπεσε επάνω στα παιδιά και όλα κατέβασαν τὰ μάτια τους γιατί σ' αυτό τὸ βλέμμα ήταν κάτι πού έκανε και τὸς άθώους ακόμη να τρέμουν από τὸ φόβο τους. Για λίγο έγινε σιωπή, σαν να προσπαθούσε ὁ δάσκαλος να συγκρατήση τὸ θυμὸ του. "Υστερα είπε με φοβερῆ φωνή:

— Παιὸς έσχισε αυτό τὸ βιβλίο;

Καμμιά άπάντηση: σιωπή άπόλυτη. Και καρφίτσα να έπεφτε

θα τὴν άκουγε κανείς. "Ο δάσκαλος κοίταζε ένα ένα τὰ πρόσωπα για ν' ανακαλύψη τὸν ένοχο από τὴν έκφρασή του.

— Βενιαμίν Ρότζερς, εὐὸ έσχισες τὸ βιβλίο.

"Άρνηση και σιωπή.

— "Ιωσήφ Χάρπερ, εὐὸ τὸ έσχισες; "Άλλη άρνηση. "Η στενοχώρια του Τόμ γινόταν δλο και μεγαλύτερη.

"Η ματιά του δασκάλου πέρασε έρρευνητικά πάνω από τὰ θρανία τῶν άγοριῶν. Για λίγο έμεινε σκεπτικός κι ύστερα άρχισε να ρωτᾶ τὰ κορίτσια:

«Τότε, μ' ένα άπελπισμένο κίνημα, άρπάχτηκε από τὴν περούκα του.»

— "Άννη Λάφρεντς; "Άρνητικό κούνημα του κεφαλιού.
— Γκραίσον Μύλλερ;
Τὸ ίδιο άρνητικό κούνημα.
— Σουζάννα Χάρπερ, εὐὸ τὸ έκανες;

"Άλλη άρνηση. Τὸ επόμενο κορίτσι ήταν ἡ Μπέκυ Θάτσερ. "Ο Τόμ έτρεμε δλόκληρος από τὴν ταραχὴ του κι' από τὴ συναίσθηση πὸς δὲν υπήρχε πια σωτηρία.

— Ρεβέκκα Θάτσερ (ὁ Τόμ εἶδε τὸ πρόσωπό της να γίνεται από τὸν τρόμο άπρο σαν τὸ κερί)—εὐὸ έσχισες—εἶδῶ! κοίτα με στα μάτια! (έκείνη σήκωσε έκτεντικά τὰ χέρια)—εὐὸ έσχισες αυτό τὸ βιβλίο;

Μία σκέψη πέρασε σαν άστραπή από τὸ μυαλό του Τόμ. Πήδησε βροθιος και φώναξε:

— "Εγὼ τὸ έσχισα!

"Όλα τὰ παιδιά γούρλωσαν τὰ μάτια μπροστά σ' αὐτὴ τὴν άκατανόητη και άσυγχώρητη κουταμάρα. "Ο Τόμ στάθηκε μια στιγμή για να συνέλθῃ, και όταν προχώρησε για να λάβῃ τὴν τιμωρία του, ἡ έκπληξη, ἡ εὐγνωμοσύνη και ἡ άγάπη πού ήταν ζωγραφισμένα στα μάτια της δυστυχισμένης της Μπέκυ άξίζαν ίσως για ένα τὸ ξυλοκοπήματα. "Επηρεασμένος από τὸ μεγαλειὸ τῆς ίδιας της γενναιοφυχίας του, ὁ Τόμ ὑπόμεινε δίχως να βγάλῃ μια φωνὴ τὸ άνηλεέστερο ξυλοκόπημα πού είχε δώσει ποτὲ ὁ δάσκαλος.

Μὲ άδιαφορία δέχθηκε ακόμη τὴν πρόσθετη τιμωρία να μείνη μέσα στο σχολεῖο δυὸ ὡρες άφουθὰ σκόλαζαν οἱ άλλοι—ἤξερε ποῖς θα τὸν περίμενε απ' έξω.

"Ο Τόμ έκείνο τὸ βράδυ έπεσε να κοιμηθῆ πλάθοντας κάθε λογῆς έκδικητικά σχέδια εναντίον του "Άλφρέδου Τέμπλ, γιατί ἡ Μπέκυ του τὰ εξομολογήθηκε όλα δίχως να ξεχάσῃ και τὴ δικὴ της κακία. Μὰ ἡ δίψα αὐτῆ για έκδικηση ὑποχωροῦσε σιγά-σιγά ὡς του έρχόταν μεγαλύτερη νύστα, και στο τέλος άποκοιμήθηκε ενώ στ' αὐτιά του ἤχουσαν ακόμη οἱ τελευταῖες λέξεις της Μπέκυ:

— Τόμ, πὸς μπόρεσες να φάγῃς τόσο μεγαλόψυχος!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'

Οἱ διακοπὲς πλησίαζαν. "Ο δάσκαλος πού πάντα ήταν αὐστηρὸς έγινε τώρα ακόμη πιδ αὐστηρὸς, και πιδ άπαιτητικός, γιατί ἤθελε να κάνει καλὴ φηγοῦρα τὸ σχολεῖο του στὶς εξετάσεις. "Η

βέργα του κι' ὁ χάρακας του σπάνια έμειναν άργά—τουλάχιστον στα μικρότερα παιδιά. Και ὁ ραβδίς του κ. Ντόμπσον ήταν πολὺ τσουχτερές, γιατί μ' δλο πού κάτω από τὴν περούκα του τὸ κεφάλι του ήταν φαλακρὸ σαν γλόμπος, βρισκόταν όμως στὴν άκμὴ τῆς ἡλικίας του και τὸ χέρι του άνεδοκατέβαζε τὴ βέργα με άξιοθαύμαστη δύναμη κι' εὐλυγισία. Τὸ άποτέλεσμα ήταν πὸς τὰ παιδιά περνοῦσαν πὸς μέρες τους ζώντας σ' έναν άδιάκοπο τρόπο, και τίς νύχτες τους άγρυπνοῦσαν κάνοντας έκδικητικά σχέδια. Δὲν άφηγαν να περᾶσῃ εύκαιρία δίχως να σκαρίσουν μια φάρσα του δασκάλου τους, μα αὐτὸς τὰ παρακολουθούσε άγρυπνα και ἡ τιμωρία πού ακολουθοῦσε κάθε άπόπειρα τῶν παιδιῶν ήταν τόσο κεραυνοβόλος και συντριπτικὴ, πού κάθε φορὰ τὰ παιδιά ήταν οἱ ἡττημένοι. Στο τέλος συννόμισαν όλα μαζί και κατέστρωσαν κρυφὰ ένα σχέδιο πού, αν πετύχαινε, θα τὰ έκανε να θριαμβεύσουν. "Άρκεσαν τὸν γιὸ του έλαιοχρωματιστῆ, τὸ εὐμπιστεύθησαν τὸ μυστικὸ και ζήτησαν τὴ βοήθειά του. Αὐτὸς δέ-

χθῆκε μ' ένθουσιασμό να συμπράξη. "Ο δάσκαλος ήταν οικότροφος στο σπίτι του πατέρα του, και τὸ εἶχε δώσει άρκετὲς άφορμὲς για να τὸν μισῆ. "Η γυναίκα του δασκάλου θα έφευγε σε λίγες μέρες για να πάῃ στὴν έξοχὴ και έτσι δὲν θα βρισκόταν κανένα εμπόδιο στὴν έκτέλεση του σχεδίου.

"Επιτέλους ήρθε τὸ πλήρωμα τῶν χρόνου και έφθασε ἡ ἡμέρα τῶν εξετάσεων. Στὶς ὀκτώ τὸ βράδυ τὸ σχολεῖο ήταν λαμπρὰ φωταγωγημένο και στολισμένο με στεφάνια και γυρλάντες από φύλλα και λουλούδια.

"Ο δάσκαλος βρισκόταν θρονιασμένος στὴν έξρα του με τὸ μαυροπίνακα πίσω του. Τρεῖς σειρὲς θρανία από κάθε μεριὰ και ἔξη μπροστά του ήταν πιασμένες από τίς άρχὲς του χωριου και από τὸς γονεῖς τῶν μαθητῶν. "Αριστερὰ του, πίσω από τὰ θρανία αὐτὰ, βρισκόταν ένα βάθρο σπου καθόνταν τὰ παιδιά πού έπρόκειτο να λάβουν μέρος στὴν επίδειξη.

(Ακολουθεῖ) ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΔΙΠΤΥΧΑ (*)

3
"Άνοιξη μέσα στὴν καρδιά
— Παιδιάστικα τραλλὰ μου χρόνια 1—
Σ' δάσθηστα πάνω κλαδιά
Πόθοι κι' έλπίδες χελιδόνια.

Χειμῶνας μέσα στὴν καρδιά
Φτερούγισαν τὰ χελιδόνια.
Βορρῶδες γυμνῶναι τὰ κλαδιά
Κι' ὀλοῦθε με κυκλώνουν χρόνια.

4
Νοικοκυρούλα κι' ὄμορφη
και μικροπαντρεμένη,
Ποῦχε στα μάλαβα μάτια της
τὴ θάλασσα κλεισμένη.
Πὸς καμινῶναι ἡ γειτονιά
τὰ δυὸ της άγγελούδια!
Κῆπος "Έδεν τὸ σπίτι της,
κι' αὐτὰ δυὸ, λές, λουλούδια.

Μικρὴ μικρὴ παντρεύτηκε,
μικρὴ μικρὴ χρεῖται.
Κλαῖνε τὰ δυὸ ματάκια της
ἡ θάλασσα' άγρευται.
Κι' εἶναι μουντὸ τὸ δειλινὸ
και τσουχητὸ τὸ κρύο!
Μισοῦναι άπόψε ὁ νυκίας της
για τ' ὄφρανοτροφεῖτο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α. ΤΡΟΒΑΣ

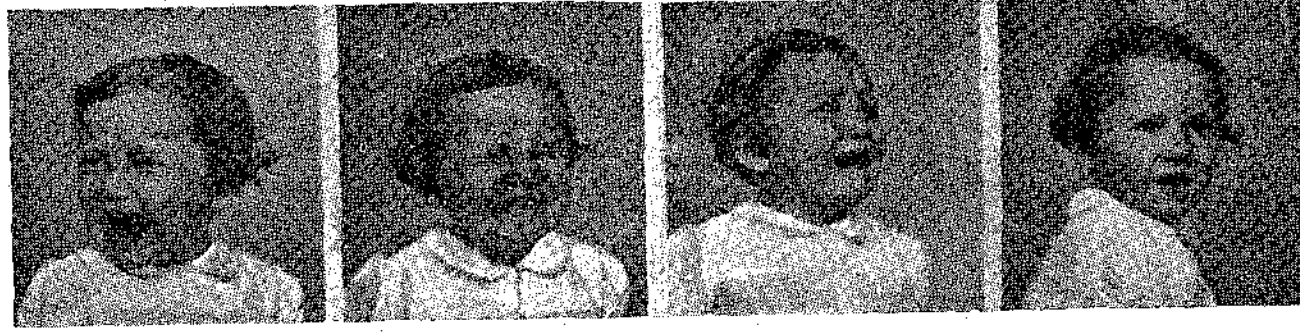
(*) "Άρχισαν από τὸ προηγούμενο.

ΠΡΟΣ ΑΚΟΥΕΙ Η ΜΠΕΜΠΕΚΑ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΧΙΟΝΟΥΛΑΣ

ΣΕ ΕΙΚΟΣΗΤΕΣΣΕΡΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ — (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

13.—"Η Χιονούλα τὸς λέει: «Πηγαίνετε γρήγορα να κλόνετε τὰ χέρια σας, κ' ἐγὼ θὰ σας ετοιμάσω μια ὠραία σούπα.»
14.—Οἱ μικροὶ νάνοι μουρμούριζαν λιγάκι, αλλά τὴν άκουσαν κι' ύστερα έγιναν με τὴ Χιονούλα οἱ καλύτεροι φίλοι.
15.—"Η κακὰ βασίλισσα τῶμας έπιτέλους μὲ μέσα πὸς ἡ Χιονούλα τῶμας τόσο εὐτυχισμένη μέσα στο δάσος.
16.—Τότε μεταμορφώθηκε σε γοιὰ μάγισσα με μυστὰ νύχια, φαρμάκους ένα μύλο και τὸ πήγε στὴ Χιονούλα.

17.—"Η Χιονούλα τῶμας άνυπακτὴ κι' άμέσως—ἡ τὴν καίμενη τὴ Χιονούλα!—έπεσε έσση.
(Τὸ τέλος στο εχόμενο)
18.—Οἱ νάνοι, τὰ λουλούδια κι' όλα τὰ ζῶα του δάσους έκλαψαν πολὺ ἅμα τὴ βεβῆκαν νεκρῆ.
19.—Τῆς έφτασαν ένα κρυστάλλινο φέρετρο και καθόνταν και τὴν μοιρολογούσαν καιρὸ πολὺ.
20.—"Ένα πρῶτ' ὄμως, τὸ βασιλόπουλο περνοῦσε από και, και τὴν άναγνώρισε μέσα απ' τὸ φέρετρο.
Μετάφρ. Μ. Α. Σ.

θός θά εἶδες, σοῦ ἀνέκρινε εὐχαριστῶ γιά τὰ καλά λόγια.) *Τρόμπολα* (19^ο/₃₁, 2, πολὺ λαμπρὸς θαυμάς, εὐγε! δὲν θαυμάζω γιὰ τὸ κομμάτι σου, ἀλλ' ἀφοῦ ἦταν μὲ τὸ γράμμα, θά το ἔλαβα καὶ θά περιμένῃ.) *Ταῖδα, Παπουτσομέναν Γάτον, Νευρό-μαστο κλπ. κλπ.*

Εἰς ἕσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 Ἀυγούστου θάπαντήσω σὺ ἀρχόμενον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 286ου Διαγωνισμοῦ Ἀδελφῶν. Αἱ λύσεις τοῦ φυλλαδίου τούτου δεκταὶ μέχρι τῆς 13 Ὀκτωβρίου.

480. Δεξιόγραφος

Τὸ πρῶτο μου μιά πρόθεσι,
Τὸ δεύτερό μου ἐν' ἄρθρῳ,
Στὸ τρίτο περπατοῦμαι.

Καὶ ποιητὴ, ἂν ἐνώσωμε
Αὐτὰ τὰ τρία, ἀρχαῖο
Περὶφημο θά ἴδωμε.

481. Τανάγραφος

Στὴν ἀμαξία ὄχι μόνο
Μὰ καὶ στὴ μηχανή
Μέ βλέπεις νὰ γυρίζω.

Ἀνέβασε τὸν τόνο
Πουλάκι ἐν φωνῇ
Μικροῦλι, θαρρῶ γκρίζω.

482. Ἀναγραμματισμοῦς

Μέ τὴ λέξη αὐτὴ στὴν κούνια
Τὸ παιδάκι θά κοιμήσῃς
Κι' ὄνομα χαιδέυτικο
Κοριτσίστικο κοινῶ,
Ἄν τὴν ἀναγραμματίσῃς.

483. Αἶνιγμα

Τὴ νύχτα φαίνεται
Μὰ ὄχι πάντα,
Τὸ θηλυκὸ μου.

Φυτὸ ποὺ τρώγεται
Μ' ἄλλα... σαράντα
Τὸ οὐδέτερό μου.

484. Οἰκίσκος

Εἰς τὴν στέ-
γην, ἀριστερά,
μέγας αὐτο-
κράτωρ τῶν
νεωτέρων χρό-
νων' δεξιᾶ,
κράτος τῆς
βορ.Εὐρώπης.
Εἰς τὴν ἀρι-
στερὰν πλευ-
ρὰν, ὄρος τῆς
Ἑλλάδος' εἰς
τὴν δεξιάν, ποταμὸς τῶν Ἰνδιῶν' εἰς
τὴν βάσιν, νῆσος τοῦ Σαρωνικοῦ. Εἰς
τὴν θύραν, ἄνω, καὶ τυραννικόν' ἀρι-
στερά, θεὸς ἢ εἰδωλον ἀναφερόμενον
εἰς τὴν Γραφήν' δεξιὰ ὁ πρωτόπλαστος.
Στέλλα θωλόκνη

485. Κρυπτογραφικόν
1282451 = Ἑλληνικὴ νῆσος.
2242 = Ἀγώνισμα.
32452 = Ἑλληνικὴ πόλις.
42112352 = Εὐρωπαϊκὴ πόλις.
5438252 = Ὄρη

486-490. Πτερωτῶν Γράμμα
Αἱ κάτωθι ζητούμεναι λέξεις ἔχουν
ὄλαι ἀπὸ ἐν γράμμα κοινὸν—τὸ πτερω-
τῶν—τὸ ὁποῖον ἀπαντᾷ πρῶτον εἰς τὴν
πρῶτην, δεύτερον εἰς τὴν δευτέραν, τρί-
την εἰς τὴν τρίτην καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.
Χρονικὴ μονάς—Βασιλεὺς καὶ κτίτωρ
αἰωνίας πόλεως—Θεὸς θαλάσσιος Χώ-
ρα τῆς Ἑλλάδος—Ὄρος τῆς Ἑλλάδος.
Εἰφουνας

491. Διπλὴ Ἀκροστιχίς
Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητου-
μένων λέξεων ἀποτελοῦν πόλιν τῆς
Ἰσπανίας, τὰ δὲ δεύτερα γράμματα,
ἀλλ' ἀντιστρόφως, πόλιν τὴν αὐτήν:
1, Νῆσος, κτίσις πορτογαλική 2,
Μεγάλῃ εὐρωπαϊκῇ δυνάμει 3, Βασι-
λεὺς τῶν Θηβῶν 4, Μαθηματικὴ ἐπι-
στήμη ἢ μέρος αὐτῆς 5, Μεγάλῃ εὐρω-
παϊκῇ δυνάμει 6, Πόλις τῆς Ὀλλανδίας.
Σαρλ Βανέλ

492. Γρίφος
[+] × σφ ε β σφ ε
ε ταν ε ε
Πασχαλιὰ τῆς Ἄνδρου

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλ. 22.
280. Παράστασις (παρά, στάσις). —
281. Ἔλος-βέλος. —282. Κρήτη-Ἀρήτη.
—283. Ἡ οὐλήνη, τὸ σέλινον. —284.
ΠΑΡΑΣΧΟΣ 285. ΣΟΥΗΛΙΑ
Υ α Κ (ὀδούς, νίος, Ἡ-
Ρ α σ τ Ο σαῦ, δυός, Ἰού-
Ρ α σ σ Π δας, Αἴας). —286.
10+4×2:4-7=0.
Ο ε Α ΚΡΟΝΟΣ (ΚΡΕ-
Σ Ο Φ Ο Κ Η Σ ων, Ραφαήλ, Ὀ-
νείρων, Νέσος,
Ἵβρολός, Σπᾶννη). —288. Πλούσιος ἐ-
στίν ὁ ἐνδύλιος ἀφοκόμενος. —289. Ὀμ-
φρακὲς εἰσι εἰσίν (ὄμ, Φάκ ἐς ε, τί εἰς ἰν).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΑΗ'—667]
Ἀεθίδες, ἀδιαφορεῖτε δι' ἀποκαλύψεις;
Ἀλοπὸν: Κοκκίνοσοκουλῆρα = Τρουπο-
οικιάδου. *Μόννα Αἴζα*

[ΑΗ'—668]
ΡΑΣΙΟΘΑΕΙΡΑΦΗΜΑ: Πρακτικεῖον
ΡΟΥΤΕΡ ἀγγέλλει: *Κάθην Ἀρβανέ-
σκα* θελασθεῖσθε! διπὸ τοῦ τίτλου τοῦ
Δουκὸς!! κατέστη μερᾶκιον ΟΜΗΛΙ-
ΓΚΑΝΤΩ!!! *Στόπ!* Ἄναμνεατς ἐξέλεξιν
καταστάσεως!! *Στόπ!*
Ὁπαδὸς Ἀμερικανισμοῦ

[ΑΗ'—669]
Προσοχή! Ἀλλαγὴ διεθνήσεως' νέα:
Κύριον Ἰωάννην ΙΩΑΝΝΟΥ Τάντουλον,
Σύρος διὰ σύλλογον:
ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ

[ΑΗ' 670]
Στὴ γιορτὴ σου, *Ζακυνθινούλα*, στέλνω
Σε ἀπολλες καρδιόβγαλτες εὐχάς.
Στέφανος τῆς Ἀδέης

[ΑΗ'—671]
Βασιλοῦ Νεφερτίτι, πῶς πάνε τὰ μπά-
νια; Καλὴ καὶ ἡ ὑπαγρέφεις ποὺ ἔκα-
νε στὸν κύριο Φ. . . τί λές;
Κατάσκοπος 33

[ΑΗ'—672]
Βασιλοῦ Νεφερτίτι, *Ἰοῖς, Σκυρια-
πόουλα*, εὐχαριστῶ. Ἀναπέταστα' ἔ-
λάδατε; —α' *Ἀνοικτόκαρδοι*, ἀπάντη-
σις μου (ΑΗ'—27). *Ἀρτανιάν*

[ΑΗ'—673]
Σύλλογοι, ἐγγραφεῖτε ἀπὸ *ψηφοδέλ-
τιον Ἀμμογοφίσματος*.
Ταγκολίτα

[ΑΗ'—674]
Ἐπειδὴ ὁ Ρόμπρο Τέβλορ ἀναχωρεῖ εἰς
Ταμ Τόμ, τοῦ στομάχου τὸ διακατή-
ριον = Κρήσιος Κωνσταντινίδης.
Καπετὰν Βενουόλας

[ΑΗ'—675]
Τεστέλῃ *Νεότης*, ἡ γνωριμία σου μὲ
κατενθουστάσε' καὶ πρὸν ἀκριβεῖς εἰ-
μαρτε καὶ οἱ δύο!! *Κατάσκοπος 33*

[ΑΗ'—676]
Κατάσκοπος 33, μ' ἀπακόλυψες; Πῶς
Κρητὲς σοκολάτες; Ἀνοικτόκαρδοι,
τοῦς. . . γνωστοῦς ἀποκαλόπτεις (!);
Ὀμίχλη

[ΑΗ'—677]
Πολυκατημένη μου *ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΥΛΑ*,
γιὰ τὴ γιορτιόλα σου χρόνια τρισευ-
τυχισμένα. *Κυκλαμιά*

[ΑΗ'—678]
Εὐχαριστοῦς ἀλληλογραφῶ μὲ *Μικρῆν*
Βασιλοῦσα. Περιμένω.
Παναγὴ Βασιλοῦσα

[ΑΗ'—679]
Διαπλαστούλα, ΑΑΤ! «*Ποῖος ὁ Πεν-
τοθλήτης?*»
ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ

[ΑΗ'—680]
ΠΕΝΤΑΘΑΟΝ! ΠΕΝΤΑΘΑΟΝ! ΠΕΝ-
ΤΑΘΑΟΝ! Ὁ καλύτερος διαγωνισμὸς
διὰ τὸ καλοκαίρι! Βραβ. 1α θνδσκα! Δια-
πλαστούλα! Σπεύσατε!
ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ

[ΑΗ'—681]
Ὁσα Διαπλαστούλα μου ἔγραψαν μετὰ
τὰς εἰκοσι Ἰουλίου νὰ μὲ συγχωρή-
σουν ποὺ ἀργῶ νὰ τοὺς ἀπαντήσω, διότι εἶ-
μαι *βυραῖα* ἀρρωστος. *Μέφιτος*

[ΑΗ'—682]
Ραδιοτηλεγράμμα: *Θαλασοκράτορα*,
Ἰθρα, στέπ, Ἰγεία βαίνει καλῶς.
στέπ. *Μέφιτος*

[ΑΗ'—683]
ΦΟΙΒΗ, ΧΡΟΝΙΑ ΤΡΙΣΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ
ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΥΛΑ
[ΑΗ'—684]
Ἀλληλογραφῶ καὶ ἀναλλάσσω Μ. Μυ-
στικά. Διοίς: *Καρκίλευ Π. Μσιτάνη*,
ὄρος *Πενκαγῶρα* ἀρ. 6, Ἀθήναι.
Τσαπερδονούλα

[ΑΗ'—685]
Φλοῖ «*Μυστηριώδεις Κατάσκοποι*» !!
Ὁ Δοῦξ Ὀπλιγκαντὸν δὲν εἶναι ὁ Λεον-
τόκαρδος. ὅστις πρόεδρος μᾶς (Διάπλαστος
ΒΕΒΑΙΟΤΑΤΑ). Τί πλάθει τὸ μυαλό
σου!!! . . . Κι' εἰς αὐτὰ χάρις στὴν... Εὐάν-
να! Μὲ τὸ συμπάθειο!
«*ΑΝΟΙΚΤΟΚΑΡΔΟΙ*»

[ΑΗ'—686]
Ράο-Ράμα, βάλε εἰς τὴν «*Διάπλασιν*»
τὴν διεθνοῖν σου διὰ νὰ σοὺ γράψω.
Ἐνδοξον Βυζάντιον

[ΑΗ' 687]
Σπαραξικάρδιον ἐπιθύμιον *Συριανοῦ*
Νέφος ἦν καὶ διαλύθη
Εἰςρικὴν τινα ἀέρος,
Ἰθωρ ἦν καὶ ἐξητιέθη
Εἰς τὸ καουσιέον τὸ θῆρος.
Ἀθηναῖος

[ΑΗ'—688]
Δοξαμένο Ἀκρωτήρι, ἡ «*Διάπλασις*»
ἤλθε ἀργά. Ὅριστὸ νὰ συνάντησι.
Κυκλῶν

[ΑΗ'—689]
Ἐμφανισμένη σὺ μωμωμένο σαλονάκι
Ἑσας, χαϊρετῶ ἄλλους ες. Ἀλληλογραφῶ
μὲ τὴν *μασακὴν* τάξιν, Γράφεις: Κύριον
Γεώργ. Χριστοδούλου, Μαγνήτων — Ὀγλ
124, Βόλον, διὰ *Καροδρίνα*

[ΑΗ'—690]
Διαπλαστούλα ες, ἀναλλάσσω *Μικρὰ*
Μυστικά. Στείλατε: Ἰωάννην Πετρο-
πούλου, ὄρος *Φιλοποιέμενος*, Πύργου, διὰ:
Πυργιώτικο Μελανοῦρι